

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Independenț, Cultural și Informativ

Redactor resp. Liuben Dumitru

Apare sub îngrijirea unui comitet

Inscris în reg. publicațiilor periodice al Trib. Durostor sub No. 3 din 5 Mai 1938

Redacția și Administrația
La Tipografia „FESTIVAL”
— Sillistra —

Ad-ție: Ilie Bârzan

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 150
Abonamente de sprijin Lei 300
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Fondator Director:

ing. M. Georgescu
str. Petre Maior No. 4

VIAȚA LOR, A NOASTRA...

... Risipă de zăpadă s'a făcut acum de Crăciun. A cernut Atotputernicul cristali de Brillante, smaralde și topaze, din înaltul cerului, care strălucind la lumină s'au așezat unul peste altul îmbrăcând pământul multicolorat, cu haina albă a curățeniei. Plăcută de mulți și cerută de foarte mulți, zăpada a venit pe umeri de vânturi din înălțimile atât de știute dar de nimeni necunoscute și nepătrunse de cât de unul Dumnezeu. Zăpada, această transformare fizică a lui H²O (apa) la temperaturi scăzute sub 0° grade, s'a prins ca o lipitoare peste tot, dând naturii neînsușite mai multă lumină, mai multă dispoziție și protecție pentru viața plantelor semănate din Toamnă. Am dorit întotdeauna ca zăpada să vină cătare pe vânturi strușite și fără veninul prea turbatului Crivăț. Ea, însă, zăpada, și cu aceasta Iarna, ne-a venit liniștită, rece dar grijulie așa cum astăzi vibrează întreaga noastră nație.

... Sosirea unei astfel de Ierni ne ambițioase, umple de bucurie sufletele bunilor creștini, de la mic până la mare. Sărbătoarea nașterii lui Isus Cristos însoțită de multele datini și obiceiuri, va veni și acum să răscolească duioase și plăcute amintiri la vârstnici. În același timp Crăciunul cu steaua trozii, bună dimineața, colindele, plugușorul și sorcova—la anul nou—formează poezia copilăriei, pe care viitorul cetățean sau cetățeană, va broda cu pietre scumpe, pe canavaua trecutului, amintirile care înfruntând or ce vicisitudini ale vieții, nu le va uita niciodată. ... Acum pentru viața lor care-i și-a noastră—cu căderea iernii—merită la încheiere câteva cuvinte. ... Pe pământul acestei colț de țară, încrustat adânc cu oasele strămoșilor s'a restabilit deocamdată iarna vieții nepoilor, denumiți coloniști. Renăscuți din noaptea vremurilor, coloniștii Legionilor de altă dată care ne au dat cele mai sublimite datini: colindele etc.—astăzi trag brazdă națională și plantează suflul din suflul neamului. Coloniștii or care ar fi ei, buni sau răi, fără deosebire, sunt santinelele Patriei. Pentru ei nici un sacrificiu nu este prea mult. Pentru ei legiurile care se aplică la locurile lor de origină, în mod normal în ținuturile de colonizare sunt prea aspre. Viața lor este prea grea prea chinătoare. Ca să ajung la concluzia aceasta îi cercetez de zece ani prin vorbe, prin scris, prin vizite la ei acasă și prin fapte și m'am convins, că toți sunt buni că toți merită nu numai stimă dar și tot ajutorul. Coloniștii, fie plugari, fie funcționari sunt „hama-llii epocii” de organizare și întărire a Națiunii acolo unde se află. Țara să le fie recunoscătoare, iar noi, cei de aici, unde ne măcinăm tinerețea și viața cu gândul de mai bine, cunoscând amarul unei vieți de Iarnă—între noi—așteptând viața unei veri plină de bucurii, să ne unim și să ne iubim unul pe altul servind Regele și Patria.

Mihail Georgescu

Crăciunul anului 1939.

Acum 1939 de ani, la Bethleem s'a născut „Cel fără de început” și odată cu El și religia creștină, care a născut omenirea, împrăștiindu-se până în zilele noastre, la peste 500 milioane de suflete. De atunci și până astăzi, această sărbătoare este așteptată cu cea mai mare bucurie de toți creștinii, intrând în tradiția popoarelor cu obiceiurile ce le caracterizează.

Deși a trecut atâtea vremuri, fiecare creștin parcă vede și acum pe Mântuitorul lumii „în ieslea cea saracă” și încă

de năvala dușmanilor; milioane de familii au părăsit de mult cuiburile lor zămislite cu atâtea trudă. Iar acum convoaie de mil de familii au luat drumul pribegiei, umblând cu câte o haină sau pătură—ce-a putut lua pe spinare—ducând cu ele toată desnadejdea, amărăciunea și disperarea unei națiuni, cetită pe expresiunea nevinovaților copii, purtați în brațe de mame oboșite!

Atâtea tineret doarme somnul de veci în fundul mării adânci și atâtea frumusețe

parcă s'aude glasul corului ingerere, vestind bucuria lumii noastre, pierzându-se în veacuri!

Vestirea Mântuitorului a înveselit casele tuturor credincioșilor, iar imaginea blândă și sfântă cu Dumnezeuască splendoare, apare în fața acelora ce se'nveselesc.

S'acum, sub același cer trăind, același este pământul ce ne poartă umbra, cu aceeași căldură și lumină, soarele răsare și apune, iar luna și stelele cu același văpaie și vrajă luminează eternitatea nopților, neputând nimeni împiedica firea ce-și revărsa și da binefacerile asupra lumii.

Dar războaiele, războaiele cari au creiat Istoria universală, viu și anul acesta cu legile lor indolente, întunecând creștinești sărbătorii Nu ne-ar trebui o putere de imaginație pentru a putea vedea și simți furtuna și cataclismul cu toate catastrofele ireparabile, ci gândindu-ne ușor asupra situațiilor internaționale, ni s'ar înfățișa imediat în fața noastră tabloul dramatic, cu întreaga tragedie depe continent!

E Crăciun. Cei îndepărtați după interese au venit acasă, la căminurile lor dragi, unde în preună cu-ai casei, sărbătorește strălucita aniversare a lui Isus Hristos.

Milioane de oameni însă, sunt plecați pe front la datorie. Milioane de oameni stau pe poziție, pe timp umed, pe vânt și ploaie, ger și zăpada, apărând hotarele

și-an dat sfârșitul în văzduh, stropind cu sângele lor, zărilor nepăsătoare!

În alte margini—in tranșee—gloanțele obuzele secără viețile necesare familiilor și civilizației umane. În spatele fronturilor, fac Crăciunul cei rămași în urmă: bătrâni, soții și copii, fără fiu, soți, tați, frați sau nepoți. Părinții cari cu atâtea grijă au crescut vâstarele lor, zadarnic vor aștepta întoarcerea acestora încodată...

Ei și-au îndeplinit suprema misiune: pentru Patrie, să nu-și mai revadă scumpele holde cu amintiri ce le-au călăuzit viața.

Acestea sunt urele faze ale închipuitului dar sângeratului nostru tablou, de groaza căruia multe alte popoare se frământă în nesiguranța zilei de mâine.

De aceea în timpul de față, când legile necruțătoare ale Destinului se aplică și apasă omenirea, când în biserică se cântă: „Nașterea ta Hristoase... negândim: oare, nu se vor opri odată conducătorii popoarelor, la lauda ce aducem Creatorului, Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și întru oameni bunăvoire?

Altfel, focul, fumul și cenușa va blui și stăpâni pe învingători...

GEORGE M. MERCA

Coloniștii în F.R.N.

Poporul Român, în drumul veacurilor, a avut multe de înfruntat din partea dușmanilor din afară cari căutau să-l îngenuncheze.

Ei a știut în vremurile cele mai critice să facă mari sacrificii pentru a-și păstra neștirbită glia strămoșească și cu răbdarea și bunătatea care-l caracterizează a ajuns să trăiască zilele mărețe ale întregirei sale.

Dușmanii, fiind invidioși de liniștea și fericea lui, și neputând a-i răpi aceste bunuri sfinte pe calea armelor, au recurs prin fel de fel de manopere să distrugă unirea sufletească între frații de același sânge.

Arma e văzută dar ucigătoare de conștiințe românești a fost politicianismul, această rană periculoasă care pe fie care zi otrăvea, încetul cu încetul dar sigur, corpul neamului nostru. Una era meseria de predilecție a acelor care puneau mai pre sus de ori ce interesele lor personale.

Țăranul român era înșelat și speculat până în măduva oaselor.

Lui l se cerea totul și în schimb nu l se dădea de cât vorbe și numai vorbe.

Marele nostru Rege M. S. Carol al II-lea cel mai iubitor și înțeleptor părinte al agricultorilor, văzând prăpădul spre care fără nici un pic de remușcare politicienii împingeau Țara, ca un chirurg desăvârșit a amputat pentru totdeauna această cangrenă distrugătoare și corupătoare de suflete, dând Neamului românesc o școală nouă în care toți fii lui să se adapte la izvorul, muncii, al cinstit și al dragostei de Țară. A chemat apoi pe toți cei ce simt românește să se contopească și să formeze un singur front, Frontul Renașterii Naționale.

La conducerea F. R. N., a fost numit de M. S. Regele, D-l Profesor Universitar, Constantin Giurescu, nume care a făcut ca Țara de la un capăt la cel alt al ei să freacă de bucurie.

Agricultorii sunt fericiți, că la conducerea și organizarea Frontului Renașterii Naționale se află acela acărui prim gând se îndreaptă spre ridicarea satelor, căci pentru D-l Ministru Constantin Giurescu, trezirea țaranului român din letargia în care-l aruncase politicianismul, noua viață, înseamnă răsărea națiunii întregi, căci țăranul este fântâna nesecată a României.

Coloniștii Români așezați pe meleagurile lui Mircea cel Bătrân păstrează în sufletul lor icoana sfântă a Aceluia care a combătut pe toți cei lipsiți de sentimentul dragostei de Țară, pe toți cei ce puneau mai multă valoare pe voturile electorale de cât pentru Români-zarea și fortificarea granițelor. Din adâncul sufletului lor, coloniștii Români veniți de peste hotare și din Regat, strigă în gura mare, că românizarea Cadrilaterului se datorează în mare parte luptei dusă cu înverșunare fără nici un pic de odihnă și ne tarifat, a actualului Ministru al Frontului Renașterii Naționale pentru care ei și copii copii lor îi vor fi recunoscători, strângându-se cu toți sub flamura ce la fost încredințată de marele nostru Rege Carol al II-lea.

Sănătate!

TEODOR BELU
Deputat

Președ. Cam. Agr. Durostor

Povestiri

De aseară primul fulg de omăt, sărmani și zgribulți de frig
Au poposit în fața casei, din zborul lor îndepărtat,
Și mi-au adus în minte iarăși podoba iernilor dintâi,
Căud căutam în albul zării ceva frumos și minunat.

Peste întinsul țării plină de plânsul iernii ce s'a dus
A coborât ca 'ntr'o poveste aripa iernii alburii,
Și par'că în fiecare staul aștepti să nască un Isus
Și vezi în orice moș, Crăciunul apuselor copilării.

„A fost odată ca'n poveste un împărat și-o viorea“...
Și vântu-și deapănă poveste în hornul larg și afumat.
Am adormit în ochi cu iarna și'n gând cu basmul ce-l spunea,
E mult de atunci, bunica mică, cu glasul lin și tremurat.

Aștept colindele să-mi spună că s'a întâmplat minunea iar'
Că iarăși Domnul se coboară în lumea noastră de nevoi...
De aseară primul fulg de omăt ne-au închinat același dar'
Când naște fiul și se 'nalță în fiecare dintre noi.

T. POPESCU — Berca

Fecioară 'n haine albe.

Cobori din înălțimi astrale
Ștergându mi tot ce-i nălucire,
Fecioară mândră'n haine albe
Zâmbind a dulce fericire.

Să te visez ca'n alte dați
Pe culmi de idealuri sfinte.
Să te visez ca să-mi mângâiu
Speranța aducerilor aminte...

Să fim pe 'ntregul câmp de aur
Noi doi — Stăpână tu să fii
Și eu, domnița mea frumoasă
Să te culeg cu strugurii din vii.

Cobori din înălțimi astrale
Spre pământul veșnic ud
De lacrimile mele amare
Și spune-mi că a fost prea crud.

Acel ce-a despărțit iubirea
A două flori dintr'o câmpie
Atunci când răsărise-un flutur:
Aroma frunzelor de vie.

Teofil Scutaru

IUBIREA

Născută din dorință
Și tainică visare,
Iubirea

Este 'n viață
Suprema năzuință
Și 'ntâia dimineață
Ce strălucește 'n soare

Iubirea l...
Pretutindeni chemarea ei răsună
Și 'n crâng privighetoarea
Pe măestruta-i strună,
O preaslăvește 'n cânt
Și-i împletește 'n fire
Poemul cel mai sfânt

Iubirea este raza
Ce odrăsește'n soare
In primăvara vieții;
E lacrima de rouă
Pe creștetul de floare,
Ce în lumina nouă
Resfrânge înțelesul
Curat al tinereții.
George I. Breazu

Portret

Colaboratorii noștri
George I. Breazu

Carte Postală

Aceleiași!

Ți aduci aminte? Casa noastră dragă?
Cu odăița mică: un ghioc
In care plâsmuită din noroc
Se odihnea iubirea noastră 'ntreagă?

Când prin fereastră firul alb al lunii,
In liniștea cu odăjdi țesute 'n vrajă
Insăila parfumul din betunii
Pe ochii tăi bogați ca o comoară?

Și noi, vorbim cu inima din voi,
Sub fericiri ce'n suflute se 'nbuib,
Visam cuminți, alături, amândoi,
Ca două rândunele într'un cuib.

D. IOV

O legendă a negrilor despre

origina omului.

Celebrul turist Hugo Bernatzik a scris o interesantă carte despre „Oamenii și animalele din Sudan“, țară de negri pe care a străbătut-o ca vânător. Pe lângă descrierea diferitelor obiceiuri autorul citează și minunate legende despre origina omului, în care cred anumite triburi de negri. Astfel un trib crede că omul se trage dintr'o vacă albă. Această vacă ar fi dat naștere pe pământ unui semizeu, asemănător omului. Acest semizeu făcând odată baie în Nil s'a întâlnit acolo cu cârd de crocodili de sex feminin, foarte frumoase, cari aveau cap de om și trupuri foarte ciudate. Fermecat de frumusețea lor, semizeul străbun, s'a aruncat printre aceste nimfe niliene și a prins pe cea mai frumoasă, în timp ce tovarășele ei speriate au fugit în toate direcțiile. Curând după aceea semizeul a reușit să câștige inima frumoasei prizoniere și astfel, fii au început să se înmulțească. Spre marea părere de rău a semizeului fii se asemănau mamei și nu lui. Neștiind ce să facă s'a adresat mamei sale, vaca albă, care l-a sfătuit să și aleagă pe cel mai frumos fiu căruia ea îi împrumută frumusețea. Așa s'a și întâmplat. Când a crescut mare fiul cel frumos și-a luat de nevastă tot un crocodil de sex feminin.

Uitare!

Din visuri urzite în noapte
Petrecută în nesomn,
Iți țesi pânza printre șoapte,
Să nu deștepti pe cel ce dorm.
Țesi pânza deasă a vieții...
Nu-ți vine s'o mai păstrezi.

Abea în zori poți să-ți dai seamă,
Că n'ai dreptul să visezi...
Ce-ai urzit sub clar de lună,
Ziua 'n soare... destrămezi.
Trebue să lași visare;
Să nu-ți pese ce-ai țesut.
Trebue să c'ați uitarea,
Cum și alții au făcut...

... Azi toate se uită 'n viață,
Se uită și că trăești.
Țesi noaptea, destremi dimineața,
N'ai de ce să te căești...

Tot ce-am scris în aste rânduri,
Sunt lucruri trăite abea.
Am stat și eu dus pe gânduri,
Poate soarta vrea așa.
Am scris apoi pe o fiuică,
„Ochi ce nu se văd, să uită“
Fără să-ți mai pară rău.

L. Vlassa

150 de ani de aniversare a Guillotinei.

Anul acesta aniversază 150 de existență a aparatului de execuție al mării revoluții franceze, quillotina, denumit după doctorul Guillotin, care însă n'a fost inventatorul lui. A fost numai autorul ideii generale a unui „mecanism“ care să omoare cât mai repede. Planul guilotinei a fost desenat de doctorul Louis de la Salpetriere și germanul T. Schmidt s'a oferit să construiască guilotine pentru 800 de franci. Un oarecare tâmplar Quidon a cerut pentru acelaș lucru 5800 de franci. Doctorul Guillotin, după numele căruia a fost botezat aparatul de decapitare și despre care mulți cred că însuși a fost decapitat, a murit în anul 1814 după o viață liniștită. Schmidt și-a vândut aparatele lui la o mulțime de departamente și a câștigat bune parale, pe care însă le-a pierdut datorită unei membre a baletului dela Opera din Paris.

TRECUT

Dimineața, e rece încă
Dar cerul, este senin
Soarele apare pe stîncă
Cu luciul clar și divin.

Sub stîncă coalea în vale,
Un fluer s'aude cântînd;
Cîntă un cântec de jale...
Ciobanul! Îmi trece prin gînd

E cîntecul de altădată,
Pecare de mult l'am uitat.
Acum pentru întîia oară,
De atîția ani a reînvîlat.

Cu el învie amintirea
Serilor de sub castan...
Înzădăr chinuesc gîndirea
Toate s'au șters în van.

S'au stins ca nălucile 'n zare,
De trecut să nu mai vorbim.
Ziua de mâine ne apare, ..
La viitor să ne gîndim.

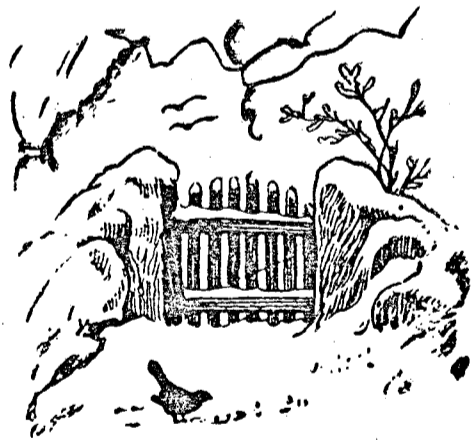
I. Vlassa

Descoperirea

unui învățat Ceh.

— Aur din porumb.

Ziarul „Ceske Slovo“ scrie: „Când cetim că cuiva i-a reușit să fabrice aur din plante — de exemplu din porumb — sună la prima vedere ca într'o poveste din secolele trecute. Astăzi s'a reușit să se extragă aur din porumb. Astfel învățatul ceh, doctorul Dr. Babicka, dela Facultatea de Științe a Universității Carol din Praga, prin arderea plantelor — în special a porumbului — în cuptoare electrice, a demonstrat că'n cenușa astfel rezultată, se găsesc urme infime de aur.

SCRISOARE

Lilyei

Departa ți-e reîntorcerea
'n cătunul fără vînt cu stele aprinse,
Cu'n disc arătător ca'n soare
Și-un doliu, aruncat pe un perete.

Inumăr orele, minută cu minută
Ca'n calendar cum sunt înșirați sfîinții.
Involburat simt gîndul pîn' la tine
Asvîrlit în valurile așteptării și dorinții.

Dușmană 'mi simt umbra în tovarășia singurătății.
Bătut de gînd și b'ciuit de vînt
Sunt aruncat în brațele desamăgirii.
Să mă desleg, de un păcat?...

Decînd plecată, ai rămas pe alte câmpuri albe,
Mătăniile-mi fac cu Eol, zeul vînturilor, să mi-te ac'ucă,
Într'o noapte, lângă malul dealului,
Și 'n brațe să te port pînă'n cătun.

Mircea PAPADOPOL

Sî. 11 Decembrie 1939

COLT LITERAR

**ACTUALIZAREA
LUI CARAGIALE.**

Susținem odată că trăim în secolul vitezii și al contrastelor; Aduă că trăim mai mult ca oricând *secolul lui Caragiale*.

Caragiale e actualmente prezent printre noi prin eroii săi nemuritori, pe cari ni i-a lăsat când a fost dus să-și tirească autohtonismul și satira la Be-

G. Arabolu

llu colo, lângă crucea veștejită a lui Eminescu.

Privește în lumea multicoloră ce străbate într'un amalgam ciudat — străzile. Te izbești la fiecare pas de *Trahanache, Catavencu, Rica Venturiano, Omul turmentat, Ion Nebunul* pe cari *Caragiale* ia scos — unul dintr'o mie și i-a lăsat prolog pentru zilele noastre.

Incotr'o te-ai uita îi vezi prezenți, jucându-și rolurile cotidiene, fără sufler, și decoruri regisate doar de cel mai mare geniu al timpului: *egoismul*.

Iată-l pe *Trahanache*, veșnic înșelat de jumătatea-i dulce, mincat și jefuit de prieteni. Convins că toată lumea e sinceră cu el, tronează peste tot, zimbetu-i uitat în colțul gurii.

După, el vine *Catavencu*, mereu în „*exercițiul funcției*“ grabit după niște treburi: urgente, gheșeltuite, fuge după niște tricolore pusă la registre vreo optzeci, atîrnate trei, caută mereu pe acei ce privesc cu sprincene încruntate, codul penal. Vorbește face morală, judecă și bate.

Domnul cel elegant ce pășește semet parcă el ar fi descoperit America, iar nu Columb, e pur și simplu „un ins“: *Rica Venturiano*. Are câteva clase de învățatură, uitate într'un catalog bicisnic.

... *Mare ai fost Caragiale!*...

„*Trebuie să trăești și azi să-ți vezi eroii vii, mișunând, și alergînd pe scena cotidiană a vieții, fără cortină, decôr fard și sufler; vii și veșnic ai tăi. Regret acum tardiv moartea ta fiindcă ești mai actual, azi, ca oricînd,*”

G. Arabolu

Expozeul D-lui Grigore Gafencu**asupra politicii externe a României.**

În fața comisiunilor de afaceri streine ale adunării Deputaților și Senatului, d. Grigore Gafencu, ministrul Afacerilor Streine, a făcut în ziua de 30 Noembrie, un substanțial și luminos expozeu asupra politicii externe a României.

Cu acel spirit pătrunzător de clasă veche care este trăsătura caracteristică a personalității d-lui ministru Grigore Gafencu, d sa a înfățișat toate problemele pe cari le are astăzi politica externă a României și cari se pot rezuma în formula demnității naționale.

Națiunea română și-a definit punctul de vedere față de evenimentele petrecute dincolo de hotarele noastre; demnitarul politicii noastre, în frunte cu M. S. Regele Carol II au precizat atitudinea țării: observarea celei mai stricte și leale neutralități față de beligeranți și întreținerea raporturilor de prietenie și cordialitate cu toți vecinii, cari nutresc aceleași simțăminte.

D Ministru Grigore Gafencu, în expozeul amintit, a făcut o sintetică prezentare a evoluției acestor raporturi cu vecinii noștri și cu celelalte națiuni, evoluție determinată de excepționalele

stări de lucruri internaționale, — prilejulnd impresia dominantă a eforturilor făcute de țara noastră pentru menținerea legăturilor de sinceră cooperare cu celelalte popoare, întru statornicirea și cultivarea spiritului de înțelegere cordială.

Astfel, d. ministru al Afacerilor Streine s'a ocupat în expozeul d-sale, mai întâi, de atitudinea României față de conflictul actual, definită prin „măsurile militare luate pentru apărarea frontierelor și observarea strictă a neutralității, stabilite prin convențiile internaționale față de beligeranți de atitudinea față de refugiații polonezi, guvernul român împlinind odată cu cele mai firești norme de ospitalitate, „regulele la care îl sileau angajamentele lui de neutralitate“; de raporturile României cu U. R. S. S., caracterizate prin încheierea unor pacte precise pentru definirea angajamentelor de securitate și, în același timp, printr'o reciprocă atitudine pașnică, de strânsă colaborare între Statele Înțelegerii Balcanice; de raporturile româno-ungare, dominate de punctul de vedere că tratatul dela Trianon a fost o faptă firească și sănătoasă, făcându-se dreptate; de rolul

minorităților în concepțiunea României concepțiune caracterizată prin hotărârea guvernului român de a rezolva cu echitate problemele culturale, sociale, economice și politice ale grupărilor etnice minoritare; în sfârșit, d. ministru Grigore Gafencu s'a ocupat de sensul adânc al neutralității noastre, care „nu înseamnă nepăsare și rezerva față de cele ce se întâmplă și care pot avea oricând o înrăurire asupra noastră și care, deasemenea „nu înseamnă renunțare la credința în dreptatea cauzei noastre, pe care o afirmăm azi în zilele de furtună, cum o vom afirma mâine în ziua păcii“, ci care înseamnă „măsură și rezervă“, ea cerând, o grijă statornică de a nu agrava prin atitudini și fapte conflictul care bântue între popoare“.

Iată, redus la o schiță cu totul sumară, punctele pe cari — cu un admirabil simț al măsurii — le-a dezvoltat d. ministru Grigore Gafencu în recentul d-sale expozeu.

Trebuie să subliniem, înainte de a încheia aceste rânduri rezumative — cuvintele de omagiu pe cari d. ministru Gafencu le-a adus armatei române, precum și însufleșita expresiune a grațitudinii guvernului și a țării adusă de M. S. Regele Carol II, Care cu nețărmurită iubire pentru țară și înaltă înțelepciune dă prin îndrumarea Sa de fiecare clipă, înțelesul deplin al politicii noastre naționale.

STRIGATUL UNUI DISTINS CETĂȚEAN

D-le PRIMAR,

Subsemnatul, cetățean al orașului Silistra, de sub conducerea D-voastră, supun la cunoștință, cele ce urmează:

Orașul nostru suferă de lipsuri cari se repercutează jalnic asupra noastră, a cetățenilor:

1) PIAȚA. — Nu se găsesc de o perioadă apreciabilă de timp, articole de prima necesitate: untură, ouă, carne de porc, etc. Unele articole se vând cu prețuri ridicate și, am impresia că, nu toate sunt influențate de fenomenele economice anormale, pe cari le trăim ci cred — mai de grabă — că, faptul se datorează unei specule ilicite.

Nu știu dacă n-ar fi de dorit ca, depozitarii unor asemenea articole să fie mai strâns controlați și, să aibă afișate tabele cu prețuri maxime în imobilele în cari își desfășoară marfa.

2) IGIENĂ, ESTETICĂ. — În diferite puncte ale orașului, pe unde trec zilnic (colțuri de străzi, etc.) cișmelele publice sunt defecte ceace face ca, pe o rază destul de mare, apa care curge să producă noroiu, bălți, cari nu se pot trece, chiar în zile de secetă, deși Municipiul încasează taxe destul de ridicate pentru apă,

și așa, chiar, gardienii, acolo unde sunt, (în unele locuri destul de importante inexistenți), nu atrag atențiunea acelor cari iau apă dela aceste cismele, să nu lase să curgă în cantități prea mari, ceace pe de o parte produce neajunsul de mai sus, iar pe de alta și, o risipă atât de mare de apă, element atât de prețios pentru Silistra...

Gardienii (acolo unde sunt) nu intervin contra căraușilor, pentru ca aceștia să nu meargă în goana cailor la colțuri de străzi, putând da naștere la accidente; personal am intervenit în repetate rânduri, în asemenea cazuri, deși gardianul era în post; probabil că, acest lucru nu-l are în consemn sau, dacă îl are nu-l aplică. Uneori am impresia că, consemnul gardienilor se limitează numai la a fluera (cine fluera mai tare, acela este mai vrednic).

În unele locuri ale orașului, în plin centru sunt, pe stradă, resturi de substanțe organice în descompunere ceace este un mare neajuns din punct de vedere al igienei.

Sunt multe locuri cu gropi pe străzi și trottoare, deși, după cum am înțeles se găsesc depozite

de piatră chiar în oraș.

Cele de mai sus constituiesc o parte din lipsurile orașului nostru, pe cari înțeleg — ca cetățean — a le semnala D-voastră, cu rugămintea a dispune cu măsuri de îndreptare, urmând a-mi lua libertatea și îngăduința a semnala D-voastră orice caz care va constitui și în viitor, obiectul constatării mele.

Prezenta cerere n-am înțeles s-o timbrez, întrucât, dacă ar trebui să timbrez toate cererile ce le-aș face, ar urma să cheltuiască pentru timbre, poate mai mult decât ar avea nevoie orașul să cheltuiască pentru îndreptarea neajunsurilor de cari suferim cetățenii.

Imi exprim totuși, Domnule Primar, nădejdea că prezenta cerere va fi luată în considerațiune de D-voastră pentru a se îndrepta multe neajunsuri cari — desigur — datorită ocupațiunii Dvs. cu activitate birocratică atât de costisitoare ca timp, va scăpa.

Rog a primi, Domnule Primar, expresiunea celei mai distinse stime.

N. B. — Această cerere a fost depusă la Primăria Silistra.

Frați Agricultori.

Toți știți, din cele citite prin ziare, că o parte din țările Europei sangerează.

Războiul, acest balaur lacom și distrugător, face zilnic mii de victime căci pe unde trece pus-

d. Teodor Bellu
Deputat
Preșd. Cam. de Agr. Durostor

tiește sate și orașe, iar în urma lui nu lasă de cât lacrimi și mizerie. Liniștea și fericirea, de care se mai bucură unele popoare, sunt amenințate să cadă pradă lăcomiei și urei.

De luni de zile, frații noștri, la apelul Patriei, fac de strajă la hotarele ei. Ziua ca și noaptea, la arșița dogoritoare a soarelui ca și pe gerul năpraznic, cu mâna pe armă, soldatul Român, este gata să respingă, cu sacrificiul vieții lui orice tentativă dușmănoasă ce s'ar porni de afară asupra Țării noastre.

Pentru ca liniștea și fericirea să nu fie izgonite și din casa noastră, suntem datori fiecare din noi să facem sacrificii pe altarul Patriei și numai atunci ne vom bucura de rodul muncii noastre și de libertatea noastră când granițele României vor fi bine fortificate și bine supravegiate. Iubiți agricultori, pentru aceasta țara este înzestrată din plin de cel de sus dar pe lângă suflet ne trebuie arme bune, tranșe betonate și aviație, pentru că numai așa putem face față oricărei amenințări. Soldatul Român trebuie să fie bine hrănit bine îmbrăcat pentru ca corpul lui să fie sănătos și cu moralul ridicat, căci numai atunci arma va fi sigură de mâna care o poartă. Toate acestea, frați agricultori, se fac numai cu bani. Statul până în prezent, a făcut mari eforturi cu înzestrarea armatei pentru a ne păzi de plaga războiului, a cărui flacără distrugătoare caută să cuprindă tot globul pământesc, și pentru ca dușmanul, de ori unde ar veni el, să nu ne găsească slabi, nepregătiți la fruntariile noastre. Țara, apelează la toți fiii ei, să subscrie din rezerva lor la bonurile pentru înzestrarea armatei, din care sumă nimeni nu va

P A C E A

se asigură ou o armată bine înzestrată. Pentru desăvârșirea apărării naționale subscrieți:

B O N U R I pentru înzestrarea Armatei

- INDEPLINIM astfel, osfântă datorie către țară.
- ASIGURAM liniștea muncii și avutului nostru.
- FACEM și un bun plasament al banilor noștri.

Intr'adevăr, „Bonurile pentru înzestrarea Armatei” asigură o dobândă de 4 1/2% pe an, iar cel ce subscrie imediat, au pe primul an o dobândă de 5,25% primul cupon plătiindu-se anticipat, adică cu lei 970—se primește un titlul de lei 1000. „Bonurile pentru înzestrarea Armatei” sunt scutite de orice fel de impozite și taxe prezente și viitoare și sunt lombardabile la Banca Națională a României, Casa de Economii și Cecuri Poștale și Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

Ele se primesc la valoarea lor nominală, în plata impozitelor, cu 15 zile înainte de scadență.

Iu caz de nevoie de numerar, subscriitorul are avantajul de a putea dispune, la Bonurile pe termen de 5 ani de 30% din valoarea nominală a Bonurilor subscribe, prezentând în acest scop Talonul Fraționar al bonului, spre încasare la Banca Națională a României, oricând după șase luni de zile dela emisiune.

La Bonul pe 3 ani acest Talon este numai de 20% din valoarea nominală subscrisă.

In interesul Țării și al vostru subscrieți:

Bonuri pentru înzestrarea Armatei

la Banca Națională a României centrală și sedii, la Administrațiile Financiare, la Casa Națională de Economii și Cecuri Poștale, Casa de Depuneri și Consemnațiuni, sau la Băncile și Instituțiile autorizate a primi asemenea subscrieri.

pierde nimic căci acest împrumut este garantat de Stat și din el toți vor obține foloase, de aceea, frați agricultori, și noi populația acestui județ trebuie să răspundem în unanimitate la apelul făcut de țară și toți cați au prisos de bani să subscrie de bună voie la acest împrumut, căci conștiința noastră numai atunci ne va spune că am contribuit la consolidarea fericirii și liniștii noastre când va ști că am dat sprijin marelui operă de înarmare a Țării. Armata fraților în timpurile turburi de astăzi, trebuie să fie pentru noi toți, mai presus de orice grijă. Ajutând armata, ajutați pe fii voștri, ajutați pe frații voștri, pe părinți voștri, vă ajutați pe voi însuși. Prin ajutorul ce se dă armatei omul ajută ce are mai scump pe pământ, LIBERTATEA ȚĂRII SALE. Deci nici unul dintre noi să nu rămână pe gânduri să ne întrebăm fiecare conștiința și să răspundem masiv ca prisosul de numerar ce avem subscriind la împrumutul pentru înzestrarea armatei, împrumut care trebuie să fie realizat, pentru ca guvernul să nu fie nevoit să vină cu noi impozite asupra contribuabililor.

Pentru înzestrarea Armatei nici un sacrificiu nu trebuie pripăcit.

Deci toți faceți-vă datoria cu cea mai mare bună voință.

Sănătate!

T. Bellu

Deputat
Secretar al F. R. Naționale
Jud. Durostor

Circulația pe zonă.

Decizie Ministerială

Noi, Miniștrii la Departamentele Apărării Naționale, Aerului și Marinei, Internelor și Ordinei Publice;

DECIDEM:

Art. 1. — Se acordă un termen până la 1 Februarie 1940, pentru ca toți cei ce locuiesc sau au proprietăți în zonele de graniță să ceară Comandamentelor de Garnizoană din orașele, reședințe de județ, prin organele de poliție urbană sau rurală respectivă, autorizație personală, drept justificare a prezenței lor în zonă.

În municipii, comune urbane și suburbane această autorizație constă în viza autorității militare aplicată pe „Buletinul de populație”.

În comunele rurale se va elibera gratuit, scutit de orice taxă și timbru, de către primăria respectivă un „Bilet de identitate”, cu sau fără fotografie, în care vor fi trecute semnalimentele, semnătura proprie, (sau prin punere de deget) și care va fi vizat de organele de poliție rurală, dându-se un număr de ordine dintr'un registru special, ținut în acest scop.

Pe acest bilet de identitate se va aplica și viza militară de către delegații garnizoanei militare din capitala de județ, trimiși în comunele respective, în acest scop.

Art. 2. — De la data de Februarie 1940 prezența oricărei

persoane, în aceste zone, fără autorizație, sau fără dovada că au înaintat cerere pentru obținerea autorizației, va fi sancționată conform art. 29, din Lege cu închisoare dela una lună la doi ani, sau cu amendă de zece mii la cinci sute mii lei, în afară de măsura îndepărtării din zonă.

Restul Dec. Minist. se poate consulta în Monit. Ofic. din . . .

Tara în care dispar caii, numărul automobilelor crește și oamenii mănâncă

O v â z.

Foarte puține țări au un automobilism atât de dezvoltat ca Statele Unite ale Americii de Nord. Orașul Chicago, care are cinci milioane de locuitori, are după statisticele din Mai a. c. 2.560.000 de automobile. Aceasta înseamnă că aproape fiecare aldoilea locuitor este proprietarul unui automobil. Prețurile populare ale automobilelor dau posibilitate aproape fiecăruia să aibă o mașină. Automobilul a înlocuit aproape complet tracțiunea cu cai. Calul este după părerea americanilor prea încet și la ieftinătatea benzinei din America, un mijloc de tracțiune prea scump. Ovăzul și celelalte păioase au o altă destinație.

În Statul Iowa, unde fermierii pe lângă culturile întinse de porumb, începuseră să cultive și ovăzul, s'au trezit la un moment dat, în urma dezvoltării automobilismului, în fața problemei, încotro cu ovăzul?

Fiecare american mănâncă dimineața foarte mult? Cu mult mai mult decât la prânz sau seara. După primul fel de preparate diverse din fructe, urmează o serie întreagă de tot felul de alte preparate. Cele mai căutate sunt însă niște turte preparate din grăunțe de ovăș. În orașul Cedar Rapids este o mare fabrică cu 5.000 de lucrători. Ea nu fabrică nimic altceva decât aceste turte din ovăș pentru americanii exigenți.

Nimeni n'ar crede, dacă n'ar vedea, că la această fabrică se prelucrează într'o singură zi 20 de vagoane de ovăș pentru prăjiturile servite dimineața la micul dejun.

Și astfel în timp ce în America, calul e pe cale să dispară, suprafețele cultivate cu ovăș sunt în creștere.

Subscripțiile pentru înzestrarea**ARMATEI**

Decretul-lege prin care se autoriză emisiunile de bonuri, în vederea subscripțiilor pentru înzestrarea Armatei, a fost primit, în toate provinciile românești, cu încredere și cu satisfacție.

d. D. Constantinescu
Ministru Finanțelor

Cine subscrie pentru apărarea țării, subscrie pentru apărarea propriilor sale condițiuni de securitate.

Când armata va fi suficient de echipată, cu toate ce reclamă vigilența noastră neutralitate, când fiecare subscriitor va avea conștiința că santinei dela frontieră, nu-i este frig, și că avem cu ce să răspundem oricărui atac, ori de unde ar veni, un sentiment reconfortant, de forță va umple inimile, pretutindeni.

O armată înzestrată, este o Armată care cruță viețile omenesii. Cine subscrie pentru înzestrarea Armatei, apără în mod efectiv pe cei plecați la fruntarii.

Trebuie, totuși, înfațșată această subscripție și sub un unghi de privire exclusiv financiar. Bonurile vor plăti o dobândă de 4,50%, pe an, sporind circulația titlurilor mobiliare și oferind un plasament avantajos pentru economiile particulare.

Fiecare bon de subscripție introdus în casă, — fie și sub forma spirituală a unui dar de Crăciun, — este o nouă întărire a fortărețelor care ne apără țara, și un motiv de satisfacție personală.

Subscripțiile pentru Armata constituie un act de prevedere națională, căruia trebuie să i se dea cel mai neșovăelnic sprijin.

Apelul Frontului Renașterii Naționale**pentru înzestrarea Armatei**

Români,

Armata care stă de strajă la hotare, apărând viața, cinstea și liniștea noastră a tuturor, trebuie să nu ducă lipsă de nimic. Ea se cuvine nu numai să se simtă încojurată de iubirea și admirația noastră, ci să fie și bine înzestrată cu armamentul și efectele necesare.

Guvernul țării, pentru a putea aduce la îndeplinire aceasta, fără a ridica dările și crușând în același timp mulțimea de gravele urmări economice ale unei inflații, a găsit o soluție fericită, care îngăduie tuturor bunilor cetățeni să dea sprijin ostirii prin cumpărarea bonurilor pentru înzestrarea armatei.

Frontul Renașterii Naționale face un călduros apel la toți membrii săi, să răspundă cu tot elanul la această chemare a Guvernului și să cumpere Bonuri pentru înzestrarea armatei, priu subscrieri la Instituțiile care au fost anunțate prin presă și afișe speciale.

Cadrelor Frontului Renașterii Naționale — secretari de toate categoriile — le revine datoria și onoarea de a răspândi apelul Guvernului în marile orașe ca și în cătunele îndepărtate, la cei bogați ca și la cei mai puțin bogați și de a face ca rezultatele acestei chemări să fie la înălțimea statului nostru și a patriotismului cetățenilor lui.

Secretarii Frontului Renașterii Naționale sunt de drept membri în comitele de inițiativă pentru subscrierea la Bonurile de înzestrare a Armatei și lor trebuie să le revină cea mai mare parte de muncă întru îndeplinirea acestei obligațiuni.

Români!

În aceste clipe de încercare pentru toate popoarele lumii, prima noastră datorie e să nu crușăm nimic din ceea ce poate asigura integritatea hotarelor, independența și onoarea poporului nostru.

Subscrieți deci cu toții bonuri pentru înzestrarea Armatei.

Asigurați copiii voștri un viitor demn, lăsați-le moștenire o țară liberă și mândră, în hotarele ei firești, așa cum ați primit-o dela înaintași.

Constantin C. Giurescu

Ministru organizării Frontului Renașterii Naționale

Ce sunt Gărzile și modul lor de**organizare în jud. Durostor.**

Gărzile Naționale cari au organizat în fiecare localitate (și în care intră tot ce este mai bun, din F. R. N. și tot ce simte mai mult românește, sunt ajutoarele Frontului Renașterii Naționale.

Garda Națională are următoarele atribuțiuni:

1) Să propage doctrina politică a F.R.N.-ului, în masa poporului.

2) Să informeze F. R. N.-ul asupra stării de spirit din Țară și a problemelor de interes obștească.

3) Să servească, ca organ de ordine și disciplină a F. R. N.-ului adică dacă simte că undeva, în Țară, ia naștere vre o organizațiune opusă doctrinei F. R. N.-ului. Garda Națională are datoria să facă cunoscut această Autorităților Superioare, iar pe membrii acelei organizațiuni, să-i dea pe mâna Poliției. Nu poate înlocui nici pe Jandarmi, nici Poliția, nici Armata, ci numai îi ajută.

4) Să coopereze cu organizațiile existente, la apărarea contra atacurilor aeriene.

5) Să colaboreze cu Straja Țării, sau alte instituții de Stat.

6) Să coopereze în timp de război cu organele militare pentru menținerea siguranței și liniștei, pentru asigurarea provi-

zionărilor și activității în Fabrici Ateliere, etc.

În Garda Națională se înscriu numai bărbați dela vârsta de 23 ani în sus.

Membrii săi urmează o școală de inițiere în fiecare localitate, urmărindu-se educarea și instrucția lor în sensul doctrinei F. R. N.-ului.

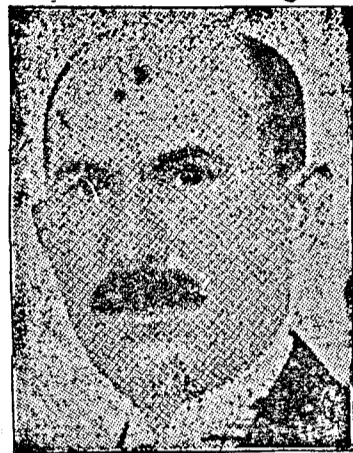
În jud. Durostor sunt înscriși 5000 membri. Din acestia au depus jurământul de credință pentru Țară, Tron și Gardă, astfel: la Siliștra, la Centrul Doimășlar, la Centrul Ostrov, la Centrul Lipnița, la Centrul Curt-Bunar și la Centrul Aidemir.

Solemnitățile la toate aceste centre, unde au luat parte persoanele oficiale și foarte mult public, au început cu oficierea unui serviciu divin, de către un sobor de preoți, după care au cuvântat: Un Preot, Comandantul G. N. de Plasă, un Comandant G. N. Comănă, un sătean membru în G. N., Comandantul G. N. a Județului, D-nii Prof. Gh. Vasilescu, Secretar Județian F. R. N. și D-l Prefect al Județului, toți dezvoltând doctrina F. R. N.-ului, și relevând marile sale înfapturi, precum și rolul Gărzilor Naționale.

După felul cum se desfășoa-

Cozonaci pentru săteni.

D-l Prof. dr. G. Ionescu Sisești, ministrul agriculturii, în grija pe care o are ca săteanul nostru să ducă o viața cât mai bună a hotărât ca de Crăciun mo-

d. prof. Gh. Ionescu Sisești
Ministru Agriculturii

știle țărănești să poată măcina și făină de cal. I-a. Astfel săteni noștrii vor putea măcina câte 50 kgr. făină de lux de cap de familie, din care vor putea săși facă cozonaci și alte prajituri de Sărbători.

...Ne amintim că un rege francez pe vremuri, dorea ca fiecare sătean să mănânce Duminică câte o găină.

Grija de atunci de un trai mai bun pentru săteni, a reînviat astăzi.

T. B.

ră activitatea Gărzilor Naționale în Județul Durostor, se observă pe zi ce trece importanța de netăgăduit a Gărzilor Naționale și marele lor rol ce joacă în viața socială de astăzi.

Așezați deci pe acest bun făgaș de propășire și liniște socială, să ne ferim de greșelile trecutului și să fim mereu cu ochii îndreptați spre viitor. Să muncim cu dragoste și credință în viața de toate zilele, să ne dezvoltăm sentimentul național-patriotic și de iubire de Țară și Rege și nici un import strein să nu aibă acces în inimile noastre.

Convinși fiind că acțiunea F. R. N.-ului și Gărzilor Naționale va fi dusă la bun sfârșit și că ideile și activitatea noului regim vor așeza țara pe temelii de granit, cu viață și dezvoltare de eternitate, să mulțumim Marelui nostru Rege pentru munca titanică ce o desfășoară și pentru liniștea ce a intronat în Țară și aducându-I prinosul nostru de recunoștință și admirațiune, Să-I strigăm, „Să trăiască Mare și Puternic în Noua Românie“.

Comand. Gărzii F. R. N. Durostor
Major S. Vartolomeu

ZIARUL „Semănătorul Român“

Urează tuturor abonaților
precum și acelor care-l sprijin
nă moral și material:

Sărbători vesele
Sănătate
Mulți ani!

Fondatorul nostru

d. George Merca
literat
Colaboratorul nostru

Tratatul profilactic al Gripei.

Războiul mondial, care a dat
oazia mai multor epidemii gra-
ve de gripă, a dat medicilor
posibilitatea de a proba acțiunea
profilactică a chininei contra
gripei. Astfel în 1918, profesorul
Laubenhömer din Frankfurt am
Main, a constatat că o mie de
prizonieri dintr'un lagăr au fost
feriți de gripă, fiindcă au luat
câte 0,25 grame de chinină pe
zi, pe când alți prizonieri, cari
nu luaseră chinină s'au îmbol-
năvit.

După războiu, increderea me-
dicilor în chinină s'a reînnoit, iar
în ultimi ani au apărut nume-
roase articole în reviste medice
citând observații convingă-
toare asupra eficacității chininei.

Când în 1933, o epidemie de
gripă amenința Berlinul, profe-
sorul Spitta, care el însuși era
sensibil la infecția gripală, a re-
comandat zilnică administrare a
unei mici cantități de chinină,
ca preventiv. El s'a supus — ca
și familia sa — la acest regim,
care le-a permis să nu se îmbol-
năvească de gripă timp de 15
ani.

Toate acestea confirmă pro-
verbul: Nimic nou sub soare.
Medicii de azi regăsesc intrucat-
va medicamentul încercat din
timpurile străvechi.

După observațiile făcute, se
poate spune că 20 — 30 centig-
rame de chinină, luată zilnic,
tereste pe oricine de gripă.

Tipografia „FESTIVAL“
SILISTRA

Dresarea și întreținerea câinelui de vânatoare

Spicuri din lucrarea d-lui Căp. Nistorescu

1) Limba ce se obișnuiește la dresaj,
este aceea care se vorbește în familie
adică românească și paralel comanda
germană.

2) Când are o lună, îi dăm pe lângă
lapte și alte alimente. Astfel îi punem
farfuria cu mâncare ceva mai departe
de culcușul lui și cu mici fluerături —
spunându-i pe nume — îl chemăm:
vino 'ncoace (sau Komm her). Acesta
este primul cuvânt de comandă.

3) Spre a-l învăța să fie curat, îl
dăm des afară, sau dacă face murdărie,
îl dăm cu capul acolo și împreună cu
cuvinte de dojană, îl plesnim ușor și-l
dăm afară. Dacă în timpul zilei am ob-
servat că „elevul“ nostru se poartă
curat și cuminte, urmează obișnuirea
de noapte. Câinele de vânatoare e bine
să doarmă aproape de camera stăpâ-
nului și atunci după învățăturile primite
el va cere singur să iasă afară prin
plâns, sau șgârieturi la ușe.

4) Când nu trebuie să facă ceva i se
comandă. Nu-i permis (Nicht Erlaubt).
La fiecare ocazie de m.rosire, când
mâncările sunt așezate pe masă și pen-
tru el oprite, trebuie pedepsit aspru dacă
fură, ca să nu devie obiceiul, ceea ce
ușor se poate întâmpla la unii câini.

5) Orele de dresaj sunt înainte de
masă 10-12 și după masă între 4-6
în casă, să nu fie fum de tutun. Când
vrei să execuți diferite comenzi, cu
nuia în mână dar fără a-l bate, îi or-
donăm: pe burtă (dropp). Din când în
când îi dăm câte o bucătică de pâine
drept recompensă.

Cu puțină răbdare câinele va învăța
comenzile de mai sus, apoi îl învățăm
ce să facă la comanda „caută“ (such).
În acest scop, la început lucrăm tot
în cameră și punem așa în vedere
câinelui la piciorul mesei sau în vr'un
colț o bucată de pâine și spunând co-
manda „caută“, arătăm spre pâine, o
agităm și lăsăm s'o ridice. Apoi cu
puțină șmecherie ne plimbăm în dreapta
și'n stânga, lăsăm să cadă pâinea
într'un loc, când și unde n'o vede
câinele și când suntem mai departe
de pâine, dăm comanda „caută“. Dacă
o găsește îi spunem bine. Când cău-
tarea se face bine, trecem a-l învăța
aportul. Nu trebuie forțat. Principa-
lul este ca la comanda apport să ia
obiectul în gură și să-l aducă. Când
câinele ne prezintă aportul, atunci îl
așezăm frumos și cu comanda „adă'n-
coace (Gib her) îl luăm din gură,
Exercițiul culcat pe burtă e foarte im-
portant și pentru aceasta să-l aducem
la perfecție. Spre a sta pe loc se în-
văță „stai acolo“ (dort bleib). În timpul
când ne ocupăm cu aportul nu e voie
să dăm câinelui nici un fel de mâncare.
În modul de mai sus se învăță și co-
menzile: „înapoi“ (zurück) și „înainte“
(vorwärts). Câinele nu se bate nici
odată când îl chemi prin fluerat, chiar
dacă a greșit. (va urma.)

Căp. Nistorescu
fost primar al oraș. Ostrov

Ministerul Justiției
Direcțiunea judiciară

Publicațiune

D-l Ștefan A. Văduva, născut la 6
Februarie 1911 com. Șilisteni-Crucii
(Dolj), domiciliat în com. Baharchioi
(Durostor) a făcut cerere acestui Mi-
nister de a fi autorizat să schimbe pe
baza art. 10, numele său patronimic
de Văduva în acela de Anastasiu, spre
a se numi Ștefan Anastasiu.

Ministerul publică aceasta, conform
art. 11, spre știința acelor cari ar voi
să facă opozițiune în termenul și con-
dițiunile prevăzute de alin. II al zisului
articol și de art. 3 din legea usupra
numelui din 8 Aprilie 1936.

Cum se vând, cerealele.

A venit iarna și cu ea, s'au
oprit încărcările de cereale în
cele două porturi unde sunt oboa-
rele de cumpărarea cerealelor.

Ca prin minune prețul porum-
bului și al secărei au scăzut cu
7—10 lei la dubla, plătinându-se
la porumb 30—40 lei dubla iar
la secară 40—42 lei.

Această scădere de 5—7000 lei
la vag, nu este naturală, întru
cat sau produs numai la noi în
județ; la Brăila, Galați și mai
ales la Constanța prețurile nu
numai că s'au menținut, dar chiar
s'au și ridicat.

Cum se explică acest fenomen?
Explicația este tocmai faptul că
prin oprirea navigației negustorii
de cereale nu pot să mai vândă
ceiace au cumpărat, trebuia să
aștepte venirea primăverii. Din
această cauză, ei trebuind să-și
limiteze cumpărăturile și pen-
trucă au în vedere faptul că plu-
garii noștri din cauza nevoilor
zilnice trebuie să vândă produsele
lor, speculează acest fapt și
cumpără la prețuri foarte scăzute.

La Constanța se plătește as-
tăzi porumbul obișnuit 34-35.000
lei, cel uscat (15). 43.000 lei vag.
iar la noi 21-28.000 lei vag.
Este posibilă o diferență între
Silistra și Constanța de
11-13.000 lei la vag?

În timpuri normale, desigur că
nu — însă acum în sezon mort —
este foarte normal.

În această situație plugarul
nostru este cel păgubit.

Credem că este foarte bine
ca acei ce au cereale de vânzare,
să nu le vândă acum, ci să aș-
tepte la primăvară când va putea
obține un preț cu mult mai bun
— poate chiar dublu.

La bursa din București s'a
vândut acum porumb, însă cu
predarea în Aprilie—Maiu 1940
la prețul de Lei 450 suta de kgr.
ceiace revine 67-68 lei dubla,
adică exact dublu prețului ce se
plătește azi la noi.

Stătuim pe toți agricultorii să
nu-și vândă produsele și să aș-
tepte pentru că numai astfel vor
putea să-și valorifice munca lor
cu mai mult folos.

În același timp cerem să se
acorde credite pe gaj de cereale
prin unitățile cooperative. Este
credem măsura salutară prin care
se poate veni în ajutorul pluga-
rilor din județul nostru.

Ing. T. BOERU

DIVERSE

— Cunoscutul scriitor D. IOV
a fost numit pe ziua de 1 No-
embrie consilierul Ministerului
Propagandei Naționale pe în-
treaga Basarabie. Ne bucură
această înaltă însărcinare dată
confratelui nostru care cât timp
a fost concentrat în mijlocul
nostru a scris despre Silistra și
Durostor, pagini cari rămân ca

o mândrie a noastră. D. Iov va
scoate în curând volumul „Omul
dela Dunăre“ (nuvelă care a
fost publicată în „România Li-
terară“ volum care va oglindi
viața județului nostru.

— La pepiniera termei Camerei
Agr. Silistra, se află de vânzare
35000 caisi, 5000 peri, 1200 ci-
reși, 600 vișini, 18000 pruni,
3000 mari, 4000 piersici, 800
migdali, 1800 duzi. Pomii sunt
de cea mai bună calitate. Prețul
10 lei bucata. Pentru coloniști
se aprobă cu 5 lei bucata.

— La 10 Ianuarie ora 10 dim.
Reg. 36 inf. va vinde prin lici-
tație publică la Manutanța Sili-
stra, diferite semințe și zarza-
vaturi, roși de scos apă, căruțe,
plug, juguri, greble, lopeți, roa-
tă mare de scos apă, etc. etc.
3 boi și 3 cai.

Tribunalul Județului Durostor

Extras de afixt și Publicațiune de vânzare

Nr. 5171 din 24 Noembrie 1939

Se publică spre cunoștința generală că
în ziua de 18 Ianuarie 1940 ora 8 dimi-
neața, se va vinde prin licitație publică
în pretoriul acestui Tribunal averea imo-
bilitară proprietatea debitorului Mihail
Stelianescu, funcționar, din Silistra, pentru
despăgubirea creditoarei Banca „Calla-
ra“ S. A. sucursala Silistra, cu suma de
lei 65.000 capital, plus procentele conve-
nite și 7.000 lei onorariu de avocat, ce
numitul debitor datorează susnumitei cre-
ditoare în baza actului de împrumut pe
bilet la ordin garantat cu ipotecă, aflat
la dosar, plus cheltuielile ocazionate cu ar-
mărirea și executarea.

Averea imobilă ce urmează a se vinde
este următoarea:

Una casă situația în orașul Silistra, str.
Călărășilor Nr. 2, compusă din cinci ca-
mere de locuit, una cămară, una baie, un
antreu (în total 8 încăperi) împreună cu
locul pe care se află construite în supra-
față de 107 m. p. precum și curtea în su-
prafață de 475 m. p.

Sub bucătărie se află construită una
pivniță din cărămidă arsă cu mortar de
var și nisip lată de 2 m. și lungă de 4 m.
având esirea într'o apocătoare constituită
alături de casă, din paiantă acoperită
cu olandă, lungă de 5 m. și lată de 2 1/2 m.
având o singură intrare.

În două camere de locuit se află două
sobe de teracotă în bună stare.

În curte se află un puț american, construit
din tuburi de ciment în bună stare de func-
ționare, imobilul este construit din cără-
midă arsă pe fundație de beton și acoperit
cu țiglă și este în bună stare, cuprins
între vecinii: Eugenia Pătrașcu, I. Avarver-
rie, Al. Florescu, Onorlu Jitianu și Calea
Călărășilor.

Asupra imobilului alte sarcini nu există.

Valoarea reală a imobilului este de lei
100.000 iar licitația va începe tot dela
această sumă redusă cu 25% adică dela
suma de lei 75.000.

Sunt somați toți aceia cari vor pretinde
vreun drept de chirie sau arendă, de ipo-
tecă sau privilegiu ca înainte adjudeca-
țiunii să arate Tribunalului pretențiunile
lor sub pedeapsa de a nu li se mai ține
în seamă.

Președinte, Indiscifrabil
Șef Portărel, Indiscifrabil,

Publicațiune

le ziua de 2 Ianuarie 1940 orele 10
dimineața se ține la sediul Garnizoanei
Silistra o licitație publică pentru darea
în arendă a terenului proprietatea ar-
matei dela Calipetrova pentru cultura
de zarzavat, conform art. 87—110 in-
clusiv din L. C. P. Garanția 5%.

No. 5928 din 11 Decembrie 1939.

Comandantul Garnizoanei
General A. TRINCU

Anunț

Cine a găsit un portfeu negru
cu diferite acte și o reclipă,
pe numele Ionescu Gheorghe,
este rugat mult a trimite numai
actele într'un plic, poliției Sili-
stra, biroul judiciar, nefolosin-
du-l la nimic.